

עלים

עלון קבוע סעד

פרשת כי-תבא

שבת
 שלום

בואו ימים מפיסים
 אני פותחת שער
 הנה אתם על סף דלתי
 עם לחם ועם יין
 וארוחת ירק אשר אנהבתי
 בימות שמחת שגרה –
 שבים אלי
 שלוח נמסכת

בואו ימים מפיסים.
 אני פותחת תרכי התריס –
 רואה אתכם קרבים
 עם פלי נגינתכם
 צלילים אשר ידעתי
 בימי שגרה שמחה
 שבים אל הרחוב
 שלוח יורדת

בואו ימים מפיסים
 אני נועלת את הבית
 למען לא תצאו יותר מקאן
 הנה אתם אתי
 במעגלי טוב,
 ושוב שגרת ימים ברוכה
 נגרת כמו דבש מתוק
 שלוח זורמת.

"בואו ימים מפיסים" / צ"ה יאיר

שעור פרשת שבוע: שפרה אסולין

שבת		ימי החול	
הדלקת נרות	18.42	זמן תפילין / טלית	5.31
מנחה א' 14.00	ב' 18.50	סוף זמן ק"ש	9.30
		שקיעה	18.55 ← 18.59
שחרית א'	6.45	מנחה א' (בחד"א)	13.15
שחרית ב'	8.30		
קידוש	11.30	מנחה וערבית	18.45
מנחה א'	13.30	צאת הכוכבים	19.16
מנחה ב'	17.15	ערבית	20.10
שיעור הרב דוד	18.00		
צאת השבת	19.36	שחרית נוער	7.30

נפלאות מתורתך

פרשת כי תבוא – האלות הכתובות בספר הזה

פרשתנו היא אחת משתי פרשיות המתארות באריכות ובפרוט רב את אשר יקרה חלילה לעם ישראל אם לא ישמרו את מצוות ה'. משה רבנו מצווה ליהושע תלמידו לקרוא את הברכה והקללה עם כניסתם לארץ ישראל:

(ד) וְהָיָה בְעֶבְרְכֶם אֶת הַיְרֵדוֹן תִּקְיִמוּ אֶת הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם בְּהַר עֵיבָל וְשָׂדֶת אוֹתָם בְּשִׂיד. (ה) וּבְנִיתָ שֵׁם מִזְבֵּחַ לַה' אֶ-לֶהֵיךָ מִזְבֵּחַ אֲבָנִים לֹא תִנִּיף עֲלֵיהֶם בְּרֹזֶל . . . (ח) וְכִתַּבְתָּ עַל הָאֲבָנִים אֶת כָּל דְּבַרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּאֵר הַיֵּטֵב . . . (יא) וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אֶת הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר: (יב) אֵלֶּה יַעֲמְדוּ לְבְרַךְ אֶת הָעָם עַל הַר גְּרִזִים בְּעֶבְרְכֶם אֶת הַיְרֵדוֹן שְׁמַעוֹן וְלוֹי וַיהוּדָה וַיִּשְׁשַׁכֵּר וַיּוֹסֵף וּבְנַיִמָן: (יג) וְאֵלֶּה יַעֲמְדוּ עַל הַקְּלָלָה בְּהַר עֵיבָל רְאוּבֵן גָּד וְאֲשֶׁר וַיְזַבְּלוּ דָן וּנְפֹתָלִי (דְּבָרִים כו).

ואכן יהושע מקיים את הצו הזה כמשמעו:

(ל) אָז יָבְנָה יְהוֹשֻׁעַ מִזְבֵּחַ לַה' א-לֵהֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר עֵיבָל. . . (לד) וְאַחֲרַי כֵּן קָרָא אֶת כָּל דְּבַרֵי הַתּוֹרָה הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה כְּכֹל הַפְּתוּב בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה. (לה) לֹא הָיָה דָּבָר מִכָּל אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה אֲשֶׁר לֹא קָרָא יְהוֹשֻׁעַ נֶגֶד כָּל קְהַל יִשְׂרָאֵל וְהַנְּשִׂיִם וְהַטָּף וְהַגֵּר הַהֹלֵךְ בְּקִרְבְּכֶם (יהושע ח).

והנה שנים רבות מאוחר יותר, שנים מעטות לפני חורבן הבית, בזמן שיאשיהו המלך יוזם שיפוץ נרחב בבית המקדש וטיהורו מהעבודה זרה הרבה שהייתה שם, הוא מוצא ספר תורה בהיכל ה'. הקריאה בספר גורמת לו לזעזוע עמוק:

(י) וַיֹּאמֶר חֲלֻקְיָהוּ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עַל שֵׁפֶן הַסֹּפֵר סֵפֶר הַתּוֹרָה מִצְאָתִי בְּבֵית ה' וַיִּתֵּן חֲלֻקְיָהוּ אֶת הַסֵּפֶר אֶל שֵׁפֶן וַיִּקְרָאֵהוּ. . . (יא) וַיְהִי כַשֶּׁמֶע הַמֶּלֶךְ אֶת דְּבַרֵי סֵפֶר הַתּוֹרָה וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו (מלכים ב, כב).

מה גורם ליאשיהו להתרגשות כה גדולה? מדוע הוא קורע את בגדיו ומזדעזע בצורה כזו?

יש מהפרשנים שטוענים שהספר הנמצא בבית ה', היה הספר שכתבו משה רבינו עצמו (ע' דברים לא). רמז לכך מצוי בקטע שקראנו; הכתוב מכנה את ספר התורה בה' הידיעה - 'ספר התורה'. לפירוש זה ראייה כמעט מפורשת בדברי הימים:

(יד) וּבַהוֹצִיאֵם אֶת הַכֹּסֵף הַמּוֹבָא בֵּית דָּוִד מִצָּא חֲלֻקְיָהוּ הַכֹּהֵן אֶת סֵפֶר תּוֹרַת ה' בְּיַד מֹשֶׁה. (טו) וַיֵּצֵן חֲלֻקְיָהוּ וַיֹּאמֶר אֶל שֵׁפֶן הַסּוֹפֵר סֵפֶר הַתּוֹרָה מִצְאָתִי בְּבֵית ה' וַיִּתֵּן חֲלֻקְיָהוּ אֶת הַסֵּפֶר אֶל שֵׁפֶן (דברי הימים ב פרק לד).

כך כותב המלבי"ם:

רוצה לומר: הספר תורה שכתב משה שהיה מונח אצל הארון גזוהו בימי מנשה ששרף התורה ועכשיו מצא אותו, ועל זה אמרו: 'ספר התורה' בה' הידיעה, ובדברי הימים מפרש 'מצא חלקיה הכהן את ספר תורת ה' ביד משה'.

בחז"ל ובעקבותיהם במפרשים מופיעה מסורת שטוענת, שכאשר פתחו את הספר הוא נפתח בפסוק מפרשתנו:

בשעה שמצא חלקיהו הכהן את הספר בעזרה מצאו נגלל עד פסוק זה: 'אָרוּר אֲשֶׁר לֹא יָקִים אֶת דְּבַרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת לְעֲשׂוֹת אוֹתָם' (דברים כו, כו) – על הדבר הזה קרע ואמר: עלינו הקים! (מדרש הגדול דברים כו כו).

מפרשים אחרים (כגון רש"י ורד"ק) סבורים שהספר נפתח בפסוק אחר מאותה הפרשה:

יֹלֵךְ ה' אִתְּךָ וְאֵת מַלְפָּנֶיךָ אֲשֶׁר תִּקְיִם עֲלֶיךָ אֶל גּוֹי אֲשֶׁר לֹא יִדְעֶתָ (דברים כח, לו).

ועלה בדעתי ששתי המסורות צודקות. הלא שני הפסוקים מופיעים באותה פרשה עצמה במרחק של שלושים וששה פסוקים זה מזה. אפשר שהפסוק 'ארור האיש' היה בראש העמודה והפסוק 'יולך ה' אותך' עמד בסוף העמודה, או לפחות בשתי עמודות סמוכות. הדברים מזעזעים את המלך הצעיר עד מאוד והוא רואה בזה סימן אזהרה מהשמים על חורבן שקרב ובא.

האם אפשר למצוא אסמכתא לדברי המפרשים וחז"ל בפסוקי הפרשה? דומה שכן. כפי שראינו יהושע מקיים את הצו, ובסמוך לכניסת עם ישראל לארץ הוא אכן קורא את 'דברי התורה הברכה והקללה' בהר גריזים והר עיבל.

רמז לכך שזו הייתה הפרשה שבה קראו לפני יאשיהו, אפשר לראות בדברים של יאשיהו: 'לכו דרשו את ה' בעדי ובעד העם ובעד כל יהודה על דברי הספר הנמצא הזה כי גדולה חמת ה' אשר היא נצתה בנו על אשר לא שמעו אבותינו על דברי הספר הזה לעשות ככל הכתוב עלינו' (יג). ובעיקר בדבריה של חולדה: 'כֹּה אָמַר ה' הֲנִי מְבִיא רָעָה עַל הַמָּקוֹם הַזֶּה וְעַל יוֹשְׁבָיו אֵת כָּל הָאֱלוֹת הַכְּתוּבוֹת עַל הַסֵּפֶר אֲשֶׁר קָרְאוּ לְפָנַי מִלְּךָ יְהוּדָה' (כד). זה כבר רומז בברור ל'אלות הברית' שבספר דברים (כט, כא).

מסתבר, שהפעם האחרונה שקראו בספר התורה המיוחד הזה שכתבו משה, היה הטכס בהר גריזים והר עיבל. בארוע זה כאמור קראו בפרשת הברכה והקללה, ומאז הספר היה מונח בתוך ארון הברית ולא נפתח. רק עתה עם מציאת הספר, שיתכן שהוחבא בימים בהם מנשה הכניס צלם להיכל, הוא נפתח מחדש ובעצם נפתח במקום שקראו בו בפעם האחרונה, בפרשת האלות.

יאשיהו קולט עתה עניין עקרוני. הוא מבין שבעצם מדינת יהודה עומדת לפני קטסטרופה עצומה. כל החששות והאזהרות של משה ויהושע תלמידו וכל הנביאים הבאים אחריהם מפני חטאי העם לא הועילו, והעם עדיין חוטא ועובד עבודה זרה. מה שאירע לממלכת ישראל זמן לא רב לפני כן, עלול לקרות עתה גם למלכות יהודה.

מה עושים? כיצד נוהגים בזמן כה קשה?

בפיה של חולדה הנביאה שאליה שלח יאשיה לקבל עצה אין בשורה מרגיעה. להפך, היא רואה במציאת הספר סימן לגלות וחורבן ההולכים וקרבים בצעדי ענק.

כיצד מגיב יאשיהו? הוא אינו מתייאש. הוא מחליט לפעול במהירות. הוא מכנס מיד את כל העם מגדול ועד קטן לירושלים:

(א) וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ וַיֹּאסְפוּ אֵלָיו כָּל זִקְנֵי יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם. (ב) וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ בַּיַּת ה' וְכָל אִישׁ יְהוּדָה וְכָל יִשְׂרָאֵל וַיִּרְשָׁלוּ אֹתוֹ וְהַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים וְכָל הָעָם לְמִקְטָן וְעַד גְּדוֹל וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵיהֶם אֵת כָּל דְּבָרֵי סֵפֶר הַבְּרִית הַנִּמְצָא בְּבַיַת ה'. (ג) וַיַּעֲמֵד הַמֶּלֶךְ עַל הָעֲמוּד וַיִּכְרַת אֵת הַבְּרִית לְפָנָיו ה' לְלַקֵּת אַחַר ה' וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְאֵת עֲדוּתָיו וְאֵת חֻקֹּתָיו בְּכָל לֵב וּבְכָל נַפֶּשׁ לְהַקִּים אֵת דְּבָרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת הַכְּתוּבִים עַל הַסֵּפֶר הַזֶּה וַיַּעֲמֵד כָּל הָעָם בְּבְרִית.

יאשיהו בעצם מחדש את הברית של עם ישראל עם ה'. הוא מתחייב בשם העם ללכת בדרך ה' ובכך הוא דורש מה' להמנע מהפורענות. יאשיהו מנסה להפיח תקווה רבה בעם! ברור לו שניתן לשנות את הגזירה! כידוע, על אף התיקונים הרבים שעשה, בסופו של דבר לא התרחש השינוי הדרסטי המיוחל שבעטיו ניתן היה להציל את המקדש.

שבת שלום – הרב דוד

יום הזכרון לחברי הקבוצה יתקיים ביום רביעי, כ"ז באלול, 16.9.08, בשעה

17:30.

אוטובוס יצא מרחבת קו לקו בשעה 17:15.

לה היה השבוע

ועדת תרבות ארגנה ביום חמישי שעבר, ערב של ענבים במושב לכיש. המושב, שרבים מחבריו מגדלים ענבים, מפנה חלק ממרצו גם ב"תיירות ענבים". קבוצה של כ- 50 איש מטף ועד זקן, קבלה הסברים על הכרם, הטיפול בו, הזמירה והכוונת מועד ההבשלה, כשגולת הכותרת היתה הבציר עצמו לתוך סלסלות שכל אחד קבל. לילדים היתה גם חוויה של דריכה בגת על ענבים, למרות שלא היה מישהו שהעז לשתות את הנוזל הנ"ל. לאחר חשיכה התיישבו כולם לארוחת ערב, איש איש את שהביא עמו, ולאור החשש שמא לא יזכור מישהו מבין הנוכחים את אשר הביא, הופעל השנאי שהובא עם שולחנות עגולים, ויצר אווירה של שבת אחים גם יחד. יישר כח לח. את א. על הארגון והערב המהנה.

בשבת שעברה נסעה קבוצה נכבדה של חברים למעלה החמישה, לשבת מיוחדת בארגון הקבה"ד. מדווחת חייצ'ה: "עם שובנו מהחוויה הנפלאה שהעניק לנו הקה"ד בנופש המשותף במעלה-החמישה, חוויה שממשיכה ללוות אותנו בחיי היום-יום ומזכירה לנו את הערך המוסף של הקה"ד, אני רוצה להודות כאן לכל הגורמים (אני מקווה לא לקפח אף אחד) שזיכו אותנו בהנאה הזאת:

כלל הקה"ד, נחמיה רפל – המזכ"ל והמארגן, המזכירות של הקה"ד, רכטי – המזכירה שלנו, שארגנה את הרשימה בבית, קיבוץ מעלה-החמישה – שהלך לקראתנו בכל, דאג לנו לתנאים מיוחדים, סיפק לנו אולמות מיוחדים ואוכל חגיגי במיוחד, והפיק למעננו שבת מיוחדת במינה. בקיצור – העניק לנו מכל טוב. לכל המרצים ומדריכי הטיולים, למי שדאגו לנו בבית לקבל את העלון בטרם צאתנו, ועמלו לסמן ולשלוח לנו את כל עיתונות השבת למלון. יישר כוחכם! ולכלל המשתתפים – שנהנו מהמפגש החברתי.

הנושא המרכזי של רוב ההרצאות והשיעורים היה התרומה וההתנדבות למען החברה, ונוכחנו לדעת שאנו שייכים לגוף שזה הנושא המרכזי שלו – התרומה לחברה במדינת ישראל, וליבנו רחב על כל שלל הפעילויות שהגוף הקטן הזה, הקה"ד, עושה ופועל, מה שנתן לנו את ההרגשה שהתרומה שלנו הולכת ומורגשת יותר ויותר, ונושאת פירות רבים, מה שמעודד באמת להמשיך ולתרום.

ולסיכום: הנופש היה מהנה ביותר, גם כנופש וגם באיכויות המיוחדות שליוו אותנו בכל הפעילויות.

אז תודה גדולה מאד – לכל הגורמים שפעלו לפנק אותנו!"

ביום ראשון התקיים "שוק הצדקה", שנדחה השנה מחנוכה, בגלל העופרת היצוקה. ה"שוק" כלל משחקים לילדים, הפעלות שונות, שולחנות ליצירה, דוכני מכירה ו... אוכל טעים ומגוון. הפעם בלטה נוכחות בעיקר של משפחות צעירות. יישר כח למארגנים ולכל אלה שעסקו במלאכה והרבו צדקה.

וביום ג' השבוע, חל היום הרשמי של פתיחת הלימודים, כשילדים נרגשים בעיקר מכתה א', התחילו פרק חדש בחייהם. כאן המקום להזכיר ילד נוסף שעלה לכתה א', ולא הוזכר ברשימתנו מן השבוע בעבר –

צור ברביץ', בהצלחה גם לך!

בבית הספר נערך הטקס המסורתי, כשילדי כתי ט' משלבים ידיים אל על, בעוד דרדקי כתי א' צועדים בצמדים מתחתם. היו נאומים קצרים, ברכות, מקהלה וריקוד בלט, וכמובן גם צילומים. מדברי יחזקאל, מנהל ביה"ס, תוכלו לקרוא בהמשך הגליון.

גם בחברת הנוער נפתחה השנה החדשה, ואל הוותיקות הצטרפו כ- 20 בנות חדשות. ברוכות הבאות!

דבריט לטקס פתיחת שנה ל"תש"ע

שלום לכולכם וברוכים הבאים לבית ספרנו!

שנה שלישית שאני זוכה לפתוח את השנה כמנהל בית ספר, ואני רוצה להודות על כך, קודם להקב"ה שנותן לי את הכח, התבונה והבריאות לעשות זאת, ולבקש ממנו, שימשיך להשפיע מטובו עלי באופן פרטי ועל כל תלמידינו ומורינו היקרים ומשפחותיהם.

אני שמח לברך את האורחים המיוחדים שכבדונו בנוכחותם: ראש המועצה שלנו – מר מאיר יפרח, מנהל מח' החינוך שלנו – מוטי אדרי. והמפקח היקר של חטיבת הביניים שלנו - הרב שמעון אמור. תודה לכולכם על פועלכם ועזרתכם למען בית ספרנו!

לכבוד לנו שמלבד ההורים של תלמידי כתה א' המתוקים שהתחילו היום את לימודיהם בבית הספר, יושבים כאן גם סבים וסבתות, וכן סבים וסבתות רבה, שניניהם עלו היום לכתה א' – ברוכים הבאים, ושתזכו לבריאות טובה ורוב נחת מכל צאצאיכם.

אנשים רבים טרחו כאן בקיץ כדי להכין עבורכם (התלמידים) את בית הספר, שיהיה נקי, מסודר ויפה. ישר כח לכולם – מורות ומורים, עובדות ניקיון ועובדים אחרים.

אני מבקש לציין באופן מיוחד, ובלי לפגוע ח"ו באף אחד אחר, את אשכול אב הבית שלנו, שעמל במרץ רב כדי לעמוד במשימות הרבות שהטלנו עליו, ועמד בהם בכבוד – יישר כוחך!

ילדי כתה א' החמודים – אני רוצה לברך אתכם מעומק ליבי, שיהיה לכם תמיד נעים וטוב בבית ספרנו, ושתגיעו לכאן כל יום בשמחה גדולה. הילדים שלמדו כאן בשנה שעברה ולפניה, יודעים כבר שהמשימה הראשונה שלנו היא להיות טובים, ישרים ומאושרים. אני מברך אתכם שתצליחו בכל מעשיכם, ושגם אתם תהיו ילדים טובים, ישרים ומאושרים. ברשותכם אני מבקש להתייחס לעוד שתי נקודות הקשורות דווקא לשנה זו ומתחברות לפסוקים שנקרא בפרשת השבוע, פרשת כי תבוא. בפסוקים המדברים על מצות הביכורים, אנחנו קוראים:

"הגדתי היום לה' אלוקיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע ה' לאבותינו לתת לנו... ובהמשך: "וישמע ה' את קולנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו... ואחר כך: "ויביאנו אל המקום הזה, ויתן לנו את הארץ הזאת, ארץ זבת חלב ודבש". היום לפני 70 שנה בדיוק פרצה מלחמת העולם השנייה, כשגרמניה הנאצית פלשה בראשון לספטמבר 1939 לפולין, ויומיים אח"כ הכריזו עליה בריטניה וצרפת מלחמה. באותו יום הילדים לא יכלו ללכת לבית הספר, וילדים יהודים רבים לא יכלו לעשות זאת עוד מספר שנים. שנים קשות ובהם שואת אירופה הנוראה. חובתנו היא מחד לא לשכוח לעולם תקופה נוראה זו, ולהעביר את הזיכרון לדורות הבאים, ומאידך – להודות לקב"ה שהביאנו אל ארץ זבת חלב ודבש, ומאפשר לנו לתת לילדינו חינוך טוב בתנאים טובים ונעימים.

האירוע השני שאני רוצה לציין היום זה את ייסודו של הקיבוץ הדתי, שחל לפני 80 שנה. לפני 80 שנה עלו לארץ ולהתיישבות ברודגס שלייד פתח תקוה חלוצים מאירופה, ושם הם ייסדו את תנועת הקיבוץ הדתי. אחרי כ- 10 שנים עברו אותם חלוצים והקימו את קבוצת יבנה, ומשם גם יצאו המקימים של עוד מספר קיבוצים דתיים. בית ספרנו הוא אחד מארבעה בתי ספר יסודיים של הקיבוץ הדתי היום, שממשיכים ומחנכים לדרך תורה ועבודה.

בין האורחים שאיתנו, יושבת גם סבתא רבה אחת, אשר נמנית על מייסדי קיבוץ סעד לפני כ- 62 שנים. סבתא יוכבד גולד, זוכה שנינה שלה התחילה היום כתה א', ויש לה השנה בבית הספר ששה נינים! יישר כח והרבה נחת לסבתא רבה יוכבד ולכל הסבים והסבתות, וההורים היקרים.

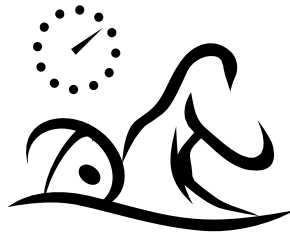
לתלמידינו היקרים, מהגדולים בכתה ט' ועד הצעירים ביותר שנכנסו היום לכתה א' – ברכות חמות לשנה טובה, נעימה ומוצלחת! מי יתן וזוכה לפסוק האחרון בפרשיית הביכורים שבפרשתנו: "ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ה' אלוקיך ולביתך, אתה והלוי והגר אשר בקרבך". שנה טובה!

יחזקאל א.א.

- 6 -

ברִיכה

כשאני הוגה את המילה "ברִיכה" אני רואה לפני את הברִיכה היפה שלנו בסעד. נעימה כתכלת השמיים. מימיה צלולים וניתן לראות אפילו את תחתיתה, והדשא מסביב מרגיע את העין. אפשר לערוך מסיבות בשטחה, ואין מה לדבר על הילדים החמודים שלנו, שכאן יש להם אפשרות להשתולל, כמובן רק במידת השובבות הילדותית.

על כל אלה מפקח בן חביב שלנו – נעם, שהוא תוצרת סעד שלנו. מבחינה זו נהניתי הנאה מרובה ביותר. מזה שנים היה לנו מציל או מצילה קבועים מבחוץ. הם היו מצויינים, ובכל זאת מציל משלנו זה משהו אחר. במשך כל עונת הרחצה השנה נעם עשה את עבודתו נאמנה בנועם ועם המון מסירות. אף פעם לא קרה שהיינו צריכים לחכות לו – ההיפך הוא הנכון, תמיד בא לפנינו, וכשבאנו לשחות ראינוהו וידיו מלאות עבודה. נעמת לנו מאד נעם יקירנו!

ובל נשכח את בני אחיטוב שדואג לנו ללא לאות מידי שנה בשנה שהכל יהיה מוכן ומסודר לקראת עונת הרחצה. אז תודה לכל העוסקים במלאכה (וודאי ישנם עוד כאלה), ושיירבו השוחות והשוחים לבריות ולשמחת כולנו.

שתהיה לנו ולכל עם ישראל שנה טובה מאושרת ומבורכת עם הרבה שמחות ובריאות טובה!

רחל סימון.

קייטנת נכדים (נכתב במקור לאמאראני הקיטנה)

זה התחיל בהרבה חששות ופחדים...איך אני אסתדר בלי להכיר אף אחד...ומה אני אעשה כשלא יהיה לי נחמד...והתוכנית נראית מאד משעממת...

בשבת הגענו כל המשפחה לסעד, ושם כבר פגשנו הרבה בנות שהגיעו לקיטנה, ואחרי שגל ראתה שהם לא חייזרים, היא נרגעה קצת, וגם הבטחנו לה שאם לא יהיה לה טוב היא יכולה תמיד ללכת לסבתא. נפרדנו בנשיקות במוצ"ש, גל עם הרבה "פרפרים", ואנחנו עם הרבה דברי הרגעה.

ואז התחיל ה-high הגדול: משיחת הטלפון הראשונה שמענו קול מאושר מאד מדבר אלינו: "פגשתי את זו ואת זו והיא מאד נחמדה וממש כיף לי". כך במשך 5 ימים, פעילות ללא הפסקה. כשהייתה הפסקה היא נוצלה מייד לשחייה בבריכה, הליכה לכל-בו ופגישה עם החברות.

בקיצור, כדברי גל, "היה מה זה כיף!". קיבלנו חזרה ילדה מותשת, אך מרוצה עד הגג.

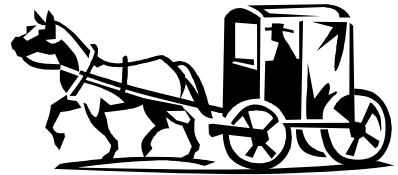
המון המון תודה לכל המארגנים!

עידו מחכה בקוצר רוח לתורו בשנה הבאה...

רחל ומשפחת לואה.

ערב לסיום הקיץ ותחילת השנה במשק ילדים

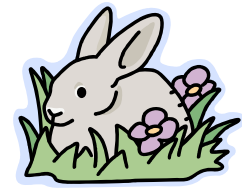
כולכם מוזמנים למשק הילדים
ביום שלישי הקרוב, י"ט באלול, 8/9
לציין את סיום פעילות הקיץ ותחילת השנה החדשה.

במקום תהיינה פעילויות מגוונות, כמו-

הכנת פיתות, רכיבה על סוסת הפוני, פינת יצירה וכמובן פינת ליטוף

אתם מוזמנים שוב להביא אתכם ארוחת ערב לפיקניק...

להתראות

ביום ג' בשעות 17.00-19.00 במשק הילדים

נא להכיר: משפחת ג'קסון

משפחת תדהר ודניאלה ג'קסון למעשה כבר מוכרת לנו מימים ימימה, ובכל-זאת שובם לקיבוץ זו הזדמנות טובה לשמוע ולהכיר עוד קצת...אז ככה :

תדהר עובד ב"אגרסקו" בתל-אביב בתור מנהל שיווק, ודניאלה היא עורכת דין המתמחה בתחום האזרחי-מסחרי (חוזים, תביעות כספיות, חוזי מכר ועוד).

לזוג שלושה ילדים: **נעם**, שהחלה השבוע את כיתה א' בסעד, **יובל** בן 4 בגן רימון, ו**גלעד** בן כמעט שנה, בפעוטון כלנית. המשפחה מתגוררת בביתם לשעבר של הדסה וחנן גולן (מס' הטלפון – 2250).

תדהר ודניאלה גרו בעבר ברחובות, ולאחר מכן בבית-גמליאל, כחמש שנים.

תדהר ודניאלה, מדוע דווקא סעד?

"רצינו מקום שיש בו דגש על חיי קהילה, חיפשנו יותר חיבור למקום, מקום שנרגיש בו תחושת שייכות, וכמובן- שגם בגלל הסבא והסבתא!

זו הייתה החלטה הדרגתית: עוד בהתחלה היינו בקבוצת המשפחות המיועדת לשכונה, אך הקפאנו את זה כשהמצב הבטחוני הידרדר. לאט לאט נפתחנו לרעיון של לגור פה, גם בעקבות מחשבה על מה יהיה טוב לילדים."

מהן התקוות שלכם לעתיד פה בסעד?

"שיהיה שקט ושלוש. שסעד תמשיך להיות מקום פלורליסטי, קיבוץ שיש בו מקום לכולם, ושהאנשים בו חיים באחוזה זה עם זה. אנחנו מקווים שהתהליך שעובר היום הקיבוץ יעמוד בציפיות הרבות שתולים בו, ושכל חבר יוכל להגדירו כהצלחה.

לגבי הילדים – חשוב לנו שיגדלו בסביבה ערכית, קרובים לסבא וסבתא שלהם, שיוכלו לחיות בקרבתם ולספוג גם מהם אהבה וערכים. וכמובן - שהילדים יגדלו שמחים ובריאים.

בהזדמנות זו אנחנו רוצים להודות לכל החברים על קבלת הפנים החמה במיוחד שקיבלנו."

ואנו מאחלים לכם התחלות טובות, קליטה מחודשת רכה, ושנה ברוכה!

רא"נה: אפרת.

מהנצחה בני עקיבא – מהצד תורה וצדקה

לפני מספר חודשים, חשבנו בצוות ההדרכה בסניף שזה קצת אבסורדי שהסיסמה של בני-עקיבא היא "תורה ועבודה", אך בפועל אנחנו עוסקים בהמון נושאים חשובים אחרים, אך לא מתעסקים בנושא המרכזי כ"כ – "תורה ועבודה". לכן החלטנו להקדיש זמן בחופשת הקיץ לנושא.

התחלנו ללמוד את הנושא, ומתוך הלימוד בנינו מערך של שתי פעולות שבת לחבריא א' בנושא. יחד עם החניכים ראינו כי רעיון תורה ועבודה אינו חדש כי-אם מחודש; חז"ל חיו חיי תורה ועבודה, אך בגלות הרעיון נשכח, ורוב האנשים חיו חיי תורה בלבד או חיי עבודה בלבד. מחדשי הרעיון [שח"ל, האדמו"ר החלוץ, ואח"כ חברי תנועות "הפועל המזרחי" ו"בני עקיבא"] החליטו כי עם התחיה הלאומית בא"י, יש להחזיר עטרה ליושנה ולחיות חיי תורה ועבודה בארץ הקודש. כמו-כן למדנו שרעיון תורה ועבודה הוא ערך אחד: "תורה ועבודה", ולא שני ערכים ("תורה" ו"עבודה"), והשאיפה שלנו כחברי תנועת בני עקיבא היא לחיות חיי תורה ועבודה מלאים, חיים דתיים ורוחניים השזורים יחד עם חיי מלאכה ומעשה.

נוסף על הפעולות לחבריא א', התקיימו גם מספר פעולות לחבריא ב', בהן ניסינו להיכנס יותר לעומקו של הרעיון ולמורכבות שבו, ולהבין איך למרות שזו אולי הדרך הקשה ביותר, זו הדרך האידיאלית, דרך של שילוב בין תורה ועבודה מלכתחילה ולא כפשרה.

כשהתחלנו לחשוב על מערך הפעולות לחבריא א', החלטנו כי מעבר ללימוד הנושא באופן תיאורטי, חשוב שנתנסה בלחיות חיי תורה ועבודה. לכן קיימנו ביום ראשון, י"ב באב, "יום תורה ועבודה", בו חווינו חיי תורה ועבודה באופן אינטנסיבי. הגענו לסניף בשעה רבע לחמש בבוקר (כן, כן...) עם נעליים בידיים, בירכנו את ברכות התורה וביחד למדנו את ההלכה על נעילת נעליים. לאחר מכן התחלקנו לשתי קבוצות – בניס ובנות, ועשינו התעמלות בוקר, הבנות בסניף והבנים בחוץ. לאחר מכן למדנו בחברותות על החשיבות והערך הדתי שבפעילות גופנית, והתפללנו שחרית "ותיקין". לאחר התפילה התחלנו לעבוד; הפכנו את האיזור שליד הסניף לכיוון חברת הנוער (איפה שהיה פעם הצריף) ממקום מוזנח, מבולגן ומלוכלך, למקום מטופח ומסודר. תחמנו את השטח ע"י צמיגים מלאים באדמה (בעז"ה בעתיד יישתלו שם צמחים), והקמנו פינה לקומזיצים ופינה לפעולות. היתה עבודה רבה והחניכים עבדו בחריצות ובמרץ רב! תוך כדי העבודה עשינו שתי הפסקות: הראשונה – ארוחת בוקר טעימה שהכינו חלק מהחניכים, בה היתה הצגה של המדריכים ולמדנו ש"שלושה שאכלו על שולחן אחד ולא אמרו עליו דברי תורה, כאלו אכלו מזבחי מתים" (וגם למדנו מה זה אומר...). השניה – הפסקת עשר בה התחלקנו לשבטים ועשינו פעולה בנושא "התגבר כארי" – החשיבות של הקימה בבוקר כביטוי של הערך "תורה ועבודה" בחיי היומיום. לאחר שסיימנו לעבוד הלכנו לאכול ארוחת צהריים בחד"א (וכמובן ששמענו דבר תורה, כמו שלמדנו בבוקר...), ואז חזרנו למפקד סיום בשטח החדש שהכנו ליד הסניף. היה יום מוצלח ביותר, יישר כח לכל החניכים והמדריכים שלקחו חלק במבצע!

כפי שכבר פורסם, בשבת שלפני "יום תורה ועבודה", התקיימה שבת התנועה (באיחור קל), שכמובן גם היא עסקה בנושא "תורה ועבודה", וציינה את יום הולדתה השמונים של תנועת בני עקיבא. בשבועיים האחרונים יצאו חניכי הסניף משבטים ניצנים, מעלות, מעפילים והרא"ה למחנות הקיץ של התנועה. כולם נהנו מאוד וחזרו הביתה בריאים ושלמים.

אנחנו מבקשים להודות לכל מי שעזר לנו בהרמת מבצע תורה ועבודה ושבת-תנועה. לא נפרט שמות ע"מ שלא נשכח חלילה אף אחד. תודה רבה! כמו-כן, אנחנו רוצים לנצל במה זו להודות לנעמי הקומונרית שעזבה אותנו לפני שלושה שבועות, על השנה האחרונה. תודה!

במרכת חברים לתורה וצדקה, 13ות ההדרכה.

כרזס סצז

צוות מטע סעד קיבל על עצמו את ניהול פרדס סעד לאחר התלבטות קשה. נכון עשו קברניטי המשק שהניחו הפרדס על שולחן הניתוח- המסקנות היו חד-משמעיות, שחייב לבוא שינוי יסודי. אין ברצוננו להרחיב בעניין העבר. הצעתנו להיקף, מיקום ואופי הפרדס התקבלה, כאשר עיקרה מתבסס על יחידות קטנות-בינוניות. התוכנית לפרדס קטן וממזרי מאפשרת התמודדות ליד מטע אבוקדו של כ-500 דונם וניצול הזדמנויות בשווקים. בשלב זה אנחנו בתהליך כריתה של למעלה ממאתיים דונם (הפסקת רמדן), שפודים סכום לא מבוטל. שינטענו כשלושים דונם מהזן הפופולארי "אור", והשלמנו חלקת "אור" נוספת בכחמישים אחוז עצים חדשים.

כרגע בפרדס :

25 דונם אשכולית לבנה

25 דונם לימון

37 דונם "טופז"

כ 12 דונם "אור" נושא פרי

כ 35 דונם שתילי "אור" חדשים

נשלים אי"ה עוד כ 60 דונם בשנת 2010.

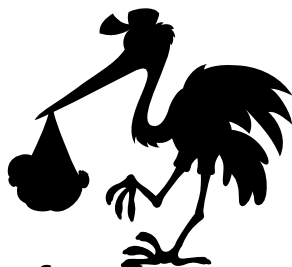
כדי שנוכל לקחת אחריות על ניהול הפרדס עפ"י הבנתנו, אנחנו מבקשים מחברים, תושבים, אורחים ושכירים, להפסיק קטיפים אישיים בפרדס! שתי סיבות לעניין: אחת כלכלית (מי שרוצה להבין יוכל לברר איתי אישית), והסיבה השנייה בטיחותית. משבוע הבא ירוססו חלק מהשטחים בחומרי הדברה חריפים. אנחנו לא נודיע כל פעם על ריסוסים!

מבחינת החברים והאורחים, פרי שנמצא בשדה מוגן בחומרי הדברה עד יום הקטיפ (זה נכון לכל המינים בכל המטעים) – "ונשמרתם לנפשותיכם!"

נשתדל להביא לכלבו גם מפירות הפרדס במחיר שווה לכל נפש (מחיר הנמוך משמעותית ממחיר השוק). מחירי פירותינו המופיעים במחירון הכלבו מיועדים לקוני חוץ. המחיר הפנימי נמוך יותר (אפשר לוודא בהפרש בין המחיר המופיע בפתקית הקבלה לבין המחיר המופיע על הלוח...).

ברצוננו לאחל לכולנו הצלחה במהלך זה – שנת ברכה!

113 מטע-כרזס סצז.

מחל טוב!

מיכאל אפלבוס
ברכת מזל טוב לבבית
להולדת הנין
נכד לעמי ורינה אפלבוס
בן אלימור ורנן!

לזוג הצעיר נעמי ואבי
להורים שרה ואשר עברון
לשושנה וראובן עברון
לאתו ושמחה לוי
ולכל המשפחה
מזל טוב מקרב לב לנישואין.

מהנחלת המשק

מיים

בשעה טובה ונקווה שמאוד מוצלחת, חברת מקורות נמצאת לקראת סיומו של פרויקט הנחת קו מי שפד"ן במשבצת סעד בשטחי שרשרת. כ- 2,100 דונם של שטחי בעל נוכל להסב בהדרגה לשלחין, שעל פי התכנון חלקים מהם מיועדים לגידולים האורגניים.

באחת מפגישותינו הרבות, סיפר לי ימיני כי הוא זוכר שכבר לפני יותר מ- 25 שנה נעשו מאמצים ממושכים של קברניטי המשק מול הגורמים הרלוונטיים להביא מים לשרשרת, מאמצים שאז לא נשאו פרי. גם אורך ציין בפני את הזמן הרב שהוקדש "להרמת" הנושא והוצאתו לפועל. אז הנה עומדת לי כפי הנראה הזכות הגדולה לבשר כי "הזרעים" שעמלתם וטמנתם לאורך המסע, נובטים ונושאים פרי בעצם ימים אלו - הידד. ואם כבר במים עסקינן

בימים האחרונים, לקראת שעות הצהריים, נראו עובדי צוות ההשקיה בגד"ש כשהם מתנדנדים כשיכורים. בדיקה ראשונית שערכנו העלתה כי מתבצעות על ידם סידרת ניסיונות בהשקיית הנבטה של חלקות גזר במשקאות חריפים. כאשר המשכנו והעמקנו, ענו החברים כי הם מנסים בסך הכול ליישם את מדיניות הממשלה שלנו. הכיצד שאלנו ?? ונעננו - מצד אחד היא (הממשלה) מנהלת מדיניות רציפה, עקבית ומתמשכת ובה היא מעלה את מחירי המים ומקצצת במכסות, ומאידך היא (אותה הממשלה) מורידה את המכס והמיסוי על משקאות חריפים. מדיניות ממשלה, לך תבין.

ואם כבר באלכוהול עסקינן הרי לכם סיפור אמיתי מהחיים.

יום ה' 0330 בבוקר. ברמזור בצומת נען נצמדות שתי נערות לחלון הרכב.

בחיך נהגוס, קח אותנו, בחיך.

טוב, קדימה.

הדלת נפתחת, אדי אלכוהול ממלאים באחת את הרכב עד מחנק. נוסעים.

מהיכן בשעה כזו בנות ?

הלו, אנחנו לא בנות בשבילך. אני חרמון וזאתי נגב. "מועדון הדיר" בנען. מכיר?

כן, מכיר. ולאן?

קריית מלאכי, אפשר?

כן, בסדר. האם מותר לי לשאול בנות כמה אתן?

אין בכלל בכלל בעיה. אני 19 וזאתי 20, למה מה?

ואתן לא בצבא ?

הלו, הלו, אנחנו דתיות סחבק, מבין את זה או לא?

בצומת ביל"ו הן כבר רדומות לחלוטין. בקסטינה הצלחתי להעיר אותן. ירדו. פתחתי את החלונות להפיג את אדי

האלכוהול. ברדיו ברשת ב' שומעים את נעמי שמר "הוי ארצי מולדתי". אני ממחר בדרכי דרומה לסעד.

מהנחלת המשק

נקודות עיקריות מהדוח החצי שנתי.

- ביצועי סיפן ממשיכים במגמת השתפרות. המפעל בארה"ב הפסיק "לדמם" ומראה רבעון שני רווחי. קשיי הנזילות במפעל בארץ מכתביים עבודה בתפוקה לא מלאה של קווי היצור (חוסר חומרי גלם). על אף זאת המפעל ברווח תפעולי. צבר הזמנות הלקוחות גדול. באם יעבוד בתפוקה מלאה יאפשר מעבר לרווח.
- הפעילות מול המשקיע בעיצומה. נפתח ערוץ למתחרה נוסף על ההשקעה. אנו ממש בישורת האחרונה לקראת סיכומים.
- ענף הגזר ממשיך לצמוח ומחזק את מעמדו כנדבך מרכזי בכלכלת סעד.
- תוצאות הרפת טובות מהתחזית. הענף יציב ואיכותי.
- אין עדיין אפשרות לסכם את גידול תפוח – אדמה. הצפי הוא כי התוצאות תהיינה בנוניות.

- יבולי קציר החיטה בסדר. התוצאות בשטחי ברור חיל טובות יותר מאשר אלו של שדות משבצת סעד.
- על אף המשבר בענף המטע/פרדס, אנו מצליחים לשמור על תוצאות כלכליות סבירות בהחלט.
- משאב המים ממשיך להוות מכשלה וגורם מעקב ביכולות ההתפתחות והצמיחה שלנו.
- אפשר לציין כי פופלי יצא מתקופת ההפסדים הארוכה ומצביע על תוצאות יפות.
- בחממת סעד-אסף עונת העסקים העיקרית עדיין לפתחנו, אך על פי התוצאות החקלאיות והתפעוליות וכן על פי צפי השיווק אנו נעמוד ביעדי התוכנית ואולי אף קצת מעל.
- אף כי לול הפטם נמצא בתקופת קיצוצים מאונס (מועצת הלול) מצליח הענף להראות פעילות רווחית.
- לול הרבייה נמצא מאז מבצע עופרת יצוקה בבעיות. הלהקה לא מצליחה להגיע לרמת הטלה נדרשת.
- בענפי העזר ובענפים הקטנים חל רפיון מסוים בחצי שנה זו והתוצאות פחות טובות מהרגיל.

לסיכום:

על אף הקשיים הרבים והסיכונים הקיימים בסביבה העסקית בה אנו פועלים, אנו מצליחים לעמוד עד כה ביעדי התוכנית ובהשוואה לשנה קודמת אף להשתפר. באם נכלכל את צעדנו בתבונה ובזהירות ולא נעשה טעויות גדולות (איננו חסינים בפניהן), ובמידה ולא תתרגשנה עלינו אסונות לא צפויים, נראה כי נוכל לסיים את השנה קרוב מאוד לביצוע התוכניות האתגריות שהצבנו.

"ברך עלינו את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן ברכה על

פני האדמה ושבוענו מטובך וברך שנתנו כשנים הטובות"

בת ז'א.

ח'א.

